

Teollisuustyöläinen

Ainoa suomalainen teollisuusunionismia edustava lehti. — Industrial Workers of the World Liiton suomalainen äänenkannattaja. — Tuoreet ja luotettavat uutiset eri teollisuusaloilla tapahtuvista lakkotaisteista.

Ilmestyy jokaisen viikon arkipäivänä

TILAUSHINNAT:

\$3.50 vuosikerta

\$1.75 kuusi kuukautta

\$1.00 kolme kuukautta

TILATKAA OSOTTEELLA:

Teollisuustyöläinen

Box 444,

Duluth, Minn.

CHARLES VALEN

ROCK MICHIGAN USA

I. W. W.

Sen Historia, Rakenne ja Menettelytavat

Kirjoittanut

VINCENT ST. JOHN

Suomentanut K. Klukka

(Korjattu tammikuulla 1917)

THE SOCIALIST PUBLISHING COMPANY

Box 444, Duluth, Minn.

K.K.

I. W. W.

I. W. W.
SEN HISTORIA, RAKENNE JA
MENETTELYTAVAT

(Korjattu tammikuulla 1917)

Kirjoittanut Vincent St. John

Suomentanut K. Kiikka

THE SOCIALIST PUBLISHING COMPANY
Box 444, Duluth, Minn.

HINTA 15 SENTTIÄ

Huntley Printing Co., Duluth, Minn.

I. W. W.:N LYHYT HISTORIIKKI

Syksyllä 1904 pitivät vallankumouksellisen työväenliikkeen kuusi toimivaa jäsentä keskinäisen konferenssin. Käsiteltyään eri näkökantoja ja keskusteltuaan niistä olosuhteista, jotka silloin olivat Yhdysvaltain työläisillä edessä, päättivät he kutsua laajakantoisemman kokouksen koolle.

Nämä kuusi työläistä olivat: Isaac Cowen, Amalgamated Society of Engineers of Great Britain-järjestön amerikalainen edustaja; Clarence Smith, American Labor Union yleiskirjuri-rahastonhoitaja; Thomas J. Hagerty, "Voice of Labor"-lehden toimittaja, joka lehti oli A. L. U. virallinen äänenkannattaja; George Estes, United Brotherhood of Railway Employes liiton presidentti; W. L. Hall, U. B. R. E.-liiton yleiskirjuri-rahastonhoitaja ja William E. Trautmann, United Brewery Workers of America Union äänenkannattajan "Brauer Zeitung'in" toimittaja.

Kutsumus lähetettiin lisäksi vielä myöskin 36 muulle yksilölle, jotka olivat toimivia jäseniä radikaalisissa työväenjärjestöissä ja sosialistisessa poliittisessa liikkeessä Yhdysvalloissa, kokoontua salai-

seen kokoukseen Chicagossa, Ill., tammikuun 2 päivä 1905.

Niistä 36, jotka saivat kutsun kieltäytyi ainoastaan kaksi saapumasta suunniteltuun konferenssiin, nimittäin Max S. Hayes ja Victor L. Berger, jotka molemmiin olivat sosialistisen politisen puolueen ja ammattiunionien äänenkannattajien toimitusten johdossa.

Komitea kokoontui nimitettynä aikana 30:n ollessa läsnä ja laativat Industrial Union Manifestin, kutsuen pidettäväksi konventionin Chicagossa kesäk. 27 p. 1905, tarkoituksella perustaa järjestö, niitä periaatteita vastaava, jotka manifestissa esitettiin.

Manifestin levittämistyötä hoiti konferenssin toimeenpaneva komitea American Labor Union ja Western Federation Miners. Manifestia levitettiin laajasti, useille eri kielille painettuna.

Konventioni kokoontui määrättyinä päivinä ollessa siellä läsnä 186 edustajaa 36 eri valtiosta, piiri, kansallis ja paikallisjärjestöt edustaen noin 90,000 jäsentä.

Kokouksen läsnäolijoista eivät kaikki olleet siellä vilpittömässä tarkoituksessa. Tieto tästä johdatti manifestin allekirjoittajat muodostamaan väliaikaisen valtakirjain tarkastuskomitean.

Tämä väliaikainen komitea määräsi, että eri järjestöjen edustus lasketaan heidän edustamiensa järjestöjen jäsenmäärän mukaisesti ainoastaan sel-

laisissa tapauksissa, kuin järjestö, jota he edustavat, oli valtuuttanut heidät liittymään kiinteiksi osiksi perustettavaan Industrial Union. Elleivät edustajat olleet näin valtuutettuja, myönnettiin heille ainoastaan yksi ääni.

Yksi läsnäolleista lähetystöistä oli United Mine Workers of America liiton Illinoisien valtion piiriunionista lähetetty. Sen piiriunionin jäsenmäärä oli siihen aikaan tuossa 50,000 vaiheilla. Ylläolevan päätöksen mukaan myönnettiin näille edustajille ainoastaan yksi ääni kullekin. Tämä vähentää edustettavien jäsenten lukumäärän 40,000:teen.

Monet muut järjestöt, joilla oli edustajiakin läsnä, olivat olemassa pääasiallisesti vain paperilla, joten voi luottamuksella sanoa, että 40,000 on hyvä arvio tässä ensimmäisessä konventionissa edustettuina olleiden työläisten lukumäärästä.

Edellä esitetyt numerot osoittavat, että manifestin allekirjoittajien käytäntöönottamat varokeinot ne olivat, jotka ehkäisivät teollisuusunionismien vastustajien valtaamasta konventionia käsiinsä ja ehkäisemästä kaikki toimenpiteet järjestön perustamiseksi. On totta, että monet niistä edustajista, jotka olivat tässä ensimmäisessä konventionissa edustajina ja heidän edustamansa järjestöt, ovat kirkkosti taistelleet I. W. W:tä vastaan sen ensimmäisestä konventionista näihin päiviin saakka.

Ne järjestöt, jotka ensimmäisinä yhtyivät uuteen unioniin olivat: Western Federation Miners, 27,000 jäsentä; Socialist Trade & Labor Alliance (joka oli

olemassa melkein kokonaan vain paperilla), 1,400 jäsentä; Punch Press Operators, 168 jäsentä; United Metal Workers (joka oli olemassa melkein kokonaan vain paperilla), 3,000 jäsentä; Longshoremens Union, 400 jäs.; American Labor Union (joka oli olemassa melkein kokonaan vain paperilla), 16,500 jäs.; United Brotherhood of Railway Employes, 2,087 jäsentä. Konventioni kesti 12 päivää, ja valitsi virkailijat sekä hyväksyi seuraavan esipuheen:

I. W. W. LIITON ALKUPERÄINEN ESIPUHE

Työväenluokalla ja kapitalistiluokalla ei ole mitään yhteistä. Rauhaa ei voi olla niin kauvan, kun miljoonien työläisten keskuudessa on puutetta sekä nälkää ja niillä harvoilla, jotka muodostavat kapitalistiluokan, on kaikki elämänmukavuudet.

Taistelun näiden kahden luokan välillä täytyy jatkua niin kauvan, kunnes kaikki raatajat yhtyvät niin hyvin poliittisella kuin taloudellisellakin alalla ja ottavat haltuunsa työväenluokan taloudellisen järjestön avulla, ilman minkään poliittisen puolueen apua, kaiken sen, minkä työllään tuottavat.

Rikkauten nopea kasaantuminen ja teollistuksien johdon keskittyminen harvempiin ja yhä harvempiin käsiin, tekee ammattiunionit kykenemättömiksi kilpailemaan kapitalistiluokan yhä kasvavan voiman kanssa, sillä ammattiunionit synnyttävät tilanteen, missä yksi ryhmä työläisiä samalla tealli-

suuden alalla, kaivaa kuoppaa toiselle ryhmälle, siten avustaen toinen toisensa häviötä palkkatalouksessa.

Ammattiunionit avustavat kapitalistiluokkaa työläisten harhaan johtamisessa ja uskottamisessa, että työväenluokalla on kapitalistien kanssa yhteisiä etuja.

Tämä surullinen asiantila voidaan parantaa ja työväenluokan edut korjata ainoastaan sellaisen järjestön avulla, joka on muodostettu sillä tavalla, että kaikki sen jäsenet yhdessä teollisuudessa (tai kaikissa teollisuuksissa, jos tarve vaatii lakkaavat työstä silloin kun on lakko tai työsulku sen teollisuuden missä osassa tahansa, täten tehden loukkauksen yhtä vastaan, loukkaukseksi kaikkia vastaan.

Ensimmäisessä konventionissa läsnäolleiden edustajien joukossa oli kaikenlaisten laukojen, teorioiden, ja ohjelmien edustajia. Pääasiallisimmat olivat kuitenkin neljä ryhmää: parlamentariset sosialistit, kahta lajia, impossibilistit ja opportunistit, marxilaiset ja reformistit; anarkistit; teollisuusunionistit tai industrialistit ja työväenunionioiden ammattikahveltäjät.

Näiden taistelevien eri ryhmien yhteensulattamisesta koetettiin toteuttaa konventionissa. Tietoisuus tästä tehtävästä saattaa alkuperäisessä esipuheessa ilmenevät näennäiset vastakohtat huokeamin ymmärrettäviksi.

Järjestön ensimmäinen vuosi oli jatkuvaa taistelua kontrollivallasta siinä olevien eri ryhmien vä-

lillä. Kaksi ryhmää sosialistisia politikoina pitivät I. W. W:tä ainoastaan taisteluarenana, missä on tilaisuus sovittaa heidän asialliset tai asiattomat keskinäiset riitansa. Ammattikäveltäjät koettivat pitää itseään järjestössä, voidakseen jatkaa toimintaansa, jos uusi unio menestyisi. Anarkistiset elementit eivät ottaneet suuremmissa määrin osaa siinä toiminnassa. Ainoastaan yksi erikoistapaus on kirjoittajalle tunnettu. Se oli nimittäin New Yorkissa, missä anarkistit olivat liittossa erään poliittisen ryhmän kanssa, tarkoituksella kontrolloerata sikäläistä piirineuvostoa.

Näistä y. m. esteistä huolimatta edistyi järjestö jonkun verran, taisteli joitakin menestyksellisiä taisteluja kapitalistiluokan kanssa ja alkoi julkaita kerran kuukaudessa ilmestyvää äänenkannattajaa "The Industrial Worker"—Teollisuustyöläinen. I. W. W. liitto myöskin painatti ja julkaisi ensimmäisen puolustusvetoomuksen Moyer, Haywood ja Pettibone-jutussa otsikolla "Shall our Brothers be Murdered?,". Ovatko veljemme murhattavat?; muodosti puolustusliiton ja se on myöskin I. W. W:n ansion tulos, että se herätti työläisissä tunteen yhteisistä eduista tämän taistelun aikana ja värväsi toisetkin työväenjärjestöt yhteiseen taisteluun, pelastamaan W. F. Minerin liiton virkailijain henkeä. Juttu viimein päättyen heidän vapauttamiseensa. Täten palkittiin W. F. Minersin vaivat siitä avusta, minkä se antoi I. W. W. liitolle sen alkaessa toimintansa.

(Berger kielsi Milwaukee Social Democratic Heraldissa, että Moyer, Haywood ja Pettibone-juttu olisi ollut

luokkataistelua. Se ei ollut muuta kuin "rajaritua", sanoi hän.)

TOINEN KONVENTIONI

Tämä konventioni kokoontui syyskuussa 1906, 93 edustajan edustaessa 60,000 jäsentä. Tämä konventioni osoitti, että I. W. W:n kontrolli oli sellaisen miesten käsissä, jotka eivät olleet yhtä mieltä järjestön vallankumouksellisen periaatteen kanssa. Yleisistä virkailijoista oli ainoastaan kaksi liitolle vilpittöntä, nimittäin liiton yleiskirjuri W. E. Trautman ja yksi toimeenpanevan komitean jäsen, John Riordan.

Taistelu järjestön kontrollista hajotti tämän toisen konventionin kahteen leiriin. Konventionin enemmistöänet olivat vallankumouksellisten puolella. Taantumuksellinen ryhmä, joista oli puheenjohtaja, käyttivät hajottavaa taktiikkaa, yrittäessään vallata konventionin kontrollia käsiinsä. He toivoivat siten voivansa viivyttää konventionia niin pitkälle, että tarpeeksi paljon edustajia on pakotettu lähtemään kotiinsa ja siten muuttuisi kontrolli heidän käsiinsä. Vallankumoukselliset katkasivat tämän solmun poistamalla presidentin viran ja valitsemalla puheenjohtajan omasta keskuudestaan.

Tässä kamppailussa hajaantuivat kaksi vastakkaisista sosialistista politikuryhmää eri leireihin. Tämä konventioni liitti osipuheeseen seuraavan pykälän: "Siis hyväksymättä, tai haluamatta minäkään poliittisen puolueen hyväksymistä".

Uusi toimeenpaneva komitea valittiin. Konventionin loputtua anastivat vanhat virkailijat entisen yleisen pääkortteerin haltuunsa ja kykenivät pitämään sen poliisien ja salapoliisien avustamana, pakottaen vallankumouksellisten avaamaan uuden virkahuoneuston. Tämän he kykenivätkin tekemään huolimatta siitä, että he eivät päässeet käsiksi järjestön varoihin, vaan täytyi heidän turvautua esastoihin varojen hankinnassa.

W. F. M. liiton virkailijat avustivat vanhoja I. W. W:n virkailijoita jonkun aikaa rahallisesti ja henkisestikin virallisen äänenkannattajansa avulla. Sama on totta myöskin sosialistipuolueen hallintoon ja sanomalehdistöön nähden. Radikaaliset aiheet W. F. M. liitossa kykenivät kuitenkin vihdoin pakottamaan virkailijansa lopettamaan tuon kannatuksen. Ja sitten vasta lopettivat I. W. W. liiton vanhat virkailijat näyttelemisensä järjestön kontrollivallasta.

Järjestö aloitti seuraavan vuoden kohdaten vielä vaarallisempia kamppailuita kuin ensimmäisenä vuonna. Kuitenkin onnistui se yleisen pääkortteerin uudelleen perustamisessa ja viikottaisen lehden julkaisemisessa kuukausittain ilmestyneen sijasta, jonka julkaisun vanhat virkailijat olivat anastaneet haltuunsa.

Toisen vuoden kuluessa kävivät jäsenet useita ankaria taisteluita parempien olosuhteiden saavuttamiseksi.

I. W. W:n kolmas konventioni ei ollut erikoistapauksista rikas. Mutta tässä konventionissa tuli todistetuksi, että sosialistiset politikot, jotka järjestössä olivat riippuneet, koettivat taivuttaa I. W. W:tä palvelemaan omia tarkotusperiään ja laimeita yrityksiä tehtiin politikojen ta'emma karkottamiseksi.

Neljäs konventioni sai aikaan repeämän politikojen ja teollisuusunionistien välillä, kun ei edellisten sallittu vallata konventionin kontrollia käsiinsä.

Esipuhe korjattiin seuraavanlaiseksi:

I. W. W. liiton esipuhe.

Työväenluokalla ja työnantajain luokalla ei ole mitään yhteistä. Mitään rauhaa ei voi olla niin kauan kuin nälkää ja puutetta on olemassa miljoonilla työläisillä ja niillä harvoilla, jotka muodostavat työnantajain luokan, ovat kaikki elämän hyvydet.

Näiden kahden luokan välillä täytyy taistelun jatkua niin kauan, kunnes maailman työläiset järjestyvät luokkana, ottavat haltuunsa maan ja tuotantokoneiston ja poistavat palkkajärjestelmän.

Me huomaamme, että teollisuuksien johdon keskittyminen yhä harvempiin ja harvempiin käsiin tekee ammattiyhdistykset kykenemättömiksi pitämään puoliaan työnantajain luokan alati kasvavaa valtaa vastaan. Ammattiyhdistykset pitävät yllä sellaista asiointilaa, mikä sallii yhden työläisjoukon kaivaa kuoppaa toista työläisjoukkoa varten sa-

malla teollisuusalalla, siten auttaen heitä tuhoamaan toisiaan palkkataisteluissa. Tämän lisäksi ammattiyhdistykset auttavat työnantajain luokkaa johtamaan työläisiä siihen harhaluuloon, että työväenluokalla ja työnantajain luokalla on yhteisiä etuja.

Tämä asiointila voidaan muuttaa ja työväenluokan edut säilyttää ainoastaan siten muodostetun järjestön avulla, että kaikki työläiset yhdellä teollisuusalalla, tai kaikilla aloilla, jos välttämätöntä, lakkaavat työstä milloin lakko tai työnsulku on julistettu jossakin järjestön osassa, siten tehden loukkauksen yhtä vastaan loukkaukseksi kaikkia vastaan.

Vanhoillisen mielilauseen: "Kunnollinen päiväpalkka kunnollisesta päivätyöstä" asemasta meidän on kirjoitettava sotalippuumme vallankumoukselliset tunnussanat: Palkkajärjestelmän poistaminen."

Työväenluokan historiallinen tehtävä on kapitalismin kukistaminen. Tuotannon armeija on järjestettävä ei ainoastaan jokapäiväistä taistelua varten kapitalisteja vastaan, vaan myöskin jatkaamaan tuotantoa sitten kun kapitalismi on voitettu. Järjestymällä teollisuuksittain me muodostamme uutta yhteiskunta-rakennetta vanhan kuoren sisällä.

Politikot koettivat pystyttää toisen järjestön, esiintyen oikeen tosi-industrialistisena liikkeenä. Se ei ollut mikään muu kuin jäljennös heidän politillisestä puolueestaan, eikä koskaan toimi työväenjär-

jestönä. Se on antautunut alttiiksi "sivistyneen tason" s. o. parlamentarismien ohjelmalle. Sen julkaisut ovat virallisia äänenkannattajia politilliselle lahkolle, joka ei milloinkaan päästä tilaisuutta käsistään, hyökätäkseen vallankumouksellisten työläisten kimppuun silloin, kuin nämä ovat jonkun kapitalistiryhmän kanssa taistelussa. Heidän mieluisin tehtävänsä on syyttää vallankumouksellisia työläisiä kaikista rikoksista, mitä heidän lurjusmainen mielikuvituksensa voi esiin luoda. "Dynaamiittisankarit, salamurhaajat, roistot, murhamiehet, varkaat" j. n. e. ovat joukko heidän tavallisia sanontatapojaan.

Lawrencen kutomatyöläisten voitokkaan lakon jälkeen uudistivat Socialist Labor puolueen politikot yrityksensä esiintyä i. w. w.-läisinä.

Selittämällä, että he olivat i. w. w.-läisiä ja niitä ainoita oikeita, onnistuivat he pettämään useita tuhansia kutomatyöläisiä seuraavissa paikoissa: Paterson, Passaic, Hackensack, Stirling, Summit, Hoboken, New Jersey; ja Astoria, Long Island sekä perivät heiltä sisäänkirjoitus- ja jäsenmaksuja.

Jokaisessa tapauksessa nämä politiset keinoittelijat pettivät työläiset, saattaen heidät myllyjenomistajien kynsiin ja työläisten pyrkimykset parantaa olosuhteitansa epäonnistuivat. Patersonissa ja Passaicissa yhtyi Socialisti Labor Party liittoon polisien kanssa, ehkäistäkseen I. W. W. liiton järjestäjien paljastamasta heitä työläisille todellisesti karvassaan.

Heidän oma toimintansa paljasti heidät kuitenkin sitä ennen työläisille täydellisesti ja tänään ovat he sillä alueella kokonaan työläisten halveksu-
mina.

Sen jälkeen politisen siiven joukkueet tyydytivät itseänsä jonkun aikaa levittämällä myrkkyä salaisuudessa. Lawrence'n lakon päätyttyä eivät sosialistipuolueen sanomalehdet (sangen harvoja poikkeuksia lukuunottamatta) ole milloinkaan olleet käyttämättä palstojaan I. W. W.-liiton toimintaa ja sen jäsenistöä solvatakseen ja vääristelläkseen liiton toimintaa. Ovatpa heidän hyökkäyksensä ulottuneet heidän omiin puoluetovereihinsakin saakka, jotka ovat sattuneet olemaan I. W. W. liiton kannattajia tai toimivia jäseniä.

I. W. W. LIITON RAKENNE

Perustuen toimintansa ennen saatuihin kokemuksiin, käsittää I. W. W. että on pääasia omata sellainen järjestömuoto, joka vastaa koneteollisuuden kehitystä, teollisuudessa jatkuvaa keskittymisprosessia ja edistää solidarisuuden kasvamista työväenluokan eri ryhmien keskuudessa. Ellei järjestyksen rakenne pysy rinnakkain teollisuuden kehityksen kanssa, niin on mahdoton saada aikaan solidarisuutta, joka on niin tarpeellista luokkataistelun onnistumiselle työnantajaluokan kanssa käytävissä taisteluissa.

Vanhoilliset järjestömuodot, vanhoillisine menettelytapoineen ja sääntöineen, on murrettava. Tämän tekeminen taistelun aikana tarkoittaa häiriötä ja sekasortoa, joka johtaa häviöön.

I. W. W. väittää, että siitä urhoollisuudesta ja innostuksesta huolimatta mitä työläiset mahdollisesti osottavat, jos he ovat pakotetut taistelemaan vanhoja menettelytapoja ja nykyajan tarkoituksia vastaanottamien järjestöjen mukana nykyisiä kapitalistiluokan järjestöjä vastaan, että niistä taisteluista ei voi olla muuta kuin yksi seuraus — häviö.

I. W. W. käsittää työväenluokan luokkasolidarisuuden välttämättömyyden. Ja edistääkseen tätä se ehdottaa, luokkataistelun tunnustamista järjestön perustaksi ja julistaa taistelevansa tätä taistelua niin kauvan, kunnes työväenluokka on teollisuuden hallinnossa ja kontrollissa.

Perusperiaatteissaan vetoaa I. W. W. siihen kapinalliseen ja kumoukselliseen henkeen, joka on niin tärkeä osa, minkä järjestön työläisten aseista tahansa, taistelussa teollisen vapauden puolesta. Sanalla sanoen: I. W. W:n periaatteet ovat ne, jotka tekevät sen taistelujärjestöksi. Se panee union lakkaamattomaan taisteluun yksityisomistuksesta ja teollisuuden kontrollia vastaan.

On olemassa vain yksi sopimus, minkä I. W. W. tekee kapitalistiluokan kanssa: — **Kaikkien teollisuuksien kontrollin täydellinen luovuttaminen järjestyneille työläisille.**

Entiset kokemukset ovat osottaneet massa-joukkojärjestön, sellaisen kuin oli esim. Knights of Labor, olevan niin voimattoman ja hillittömän kuin roska-joukon.

Ammattitain järjestetty unio, ammatin yliheruus periaatteineen ja kapitalistien etujen kanssa sopusoinnussa ollen, on myöskin osottautunut epäonnistuneeksi. Se ei ole varustanut työväenluokkaa tehokkailla aseilla. Vaikka onkin totta, että se on kyennyt hankkimaan parannuksia korkeasti oppineiden mekanikkojen olosuhteisiin. Mutta ammattiuunion yksipuolisen rakenteen syistä johtuen on

luokkaedut sen jäsenten keskuudesta jo aikoja sitten kadonneet ja heitä yksinomaan kontrolloeraa vain ammattiedut. Viimeisen analyysin mukaan — on ammattiuonio voinut hankkia parannuksia jäsenistölleen ainoastaan työväenluokan suuren enemmistön pohjajoukon, ammatittomain työläisten kustannuksella, tekemällä sopimuksen kapitalistiluokan kanssa, lupautumalla pysymään erillään muusta työväenluokasta sen ollessa luokkataistelussa. Ne ovat liittoutuneet kapitalistein kanssa, tarkoituksellisesti pitää työväenluokan suuri enemmistö edelleenkin orjuudessa. I. W. W. kieltää ammattiuonion olevan työväenliikettä. Me kiellämme, että se tulee tai voikaan tulla työväenliikkeeksi.

Kaikilla Yhdysvaltojen pääteollisuusaloilla nykyään, kun työläiset joutuvat milloin tahansa, hankkimaan parannuksia, mille työväenosalle tahansa, joutuvat he taisteluun kapitalistien kanssa koko luokkana. Lakosta johtuvat kustannukset maksaa järjestynyt kapitalistiluokka yhteisesti, sillä he ovat saapuneet sille asteelle, että kilpailusta huolimatta, mitä vielä on eri ryhmien keskuudessa olemassa, sopivat he riittävästi pitämään työläiset edelleenkin orjuudessa, sillä heille kaikille on yhteiseksi eduksi halvan työvoiman hankinta. Näitä olosuhteita vastaan taistellakseen ehdottaa I. W. W. seuraavan järjestömuodon:

YLEISPIIRTEET.

1. Järjestön perusmuoto on TEOLLISUUS-UNIO, joka on jaettu kunkin erikoisen teollisuus-

den vaatimusten mukaisesti. Joissakin tapauksissa tuollainen teollisuus-unio voi käsittää kaikkikin sanotun teollisuuden työläiset, jotavastoin toisissa teollisuusyksiköissä täytyy olla ehkä useita eri industrialisia unioita, joilla on määrätty toiminta-alueet, voidakseen käsittää koko teollisuuden, kuten esimerkiksi meriliikenne alalla — yksi unio tulee olla suurilla sisäjärvillä, yksi Atlannilla sen lahdilla ja rannikoilla, yksi Tyynen valtameren rannikoilla ja yksi Mississippi joella — jokainen niistä ollen jaettu haara-osastoihin aseman erikoisten vaatimusten tyydyttämiseksi.

2. Läheisesti samaa laatua olevien teollisuusyksiköiden teollisuusunionit ovat yhdistettynä departementti-järjestykseen. Esimerkiksi meriliikenne työläisten unio ylempänä olevaan verrattuna tulisi olla yhdistettynä rautatie- tai höyrykuletuksiliikennealan teollisuusunioniin, kunnalliseen kuletuksiliikennealan teollisuusunioniin, kuormanottoliikenne unioniin ja ilmailijain unionit liikenne ja tiedonantodepartementtiin.

3. Teollisuusosastot yhdistetään yleisjärjestykseen, joka taasen vurostaan tulee olemaan eheä osa kansainvälisestä järjestystä; ja kansainvälisen järjestön kautta rakentaa solidarisuutta ja yhteistyötä eri maiden työväestön kesken.

JÄRJESTÖN ALKEELLISET OSAT.

Ottaen huomioon teknilliset eroavaisuudet, jotka ovat voimassa eri teollisuusosastojen kesken ja myöskin olosuhteet siellä, missä paljon työläisiä

työskentelee, muodosta paikallinen teollisuusunio haaraosastoja, milloin se vain on tarpeellista.

Jos unio sisältää kaikki työläiset määrättyssä teollisuudessa tai määrättyllä alueella teollisuuden sisällä, perustetaan teollisuuden haara-osastot keskustaan, mikä on kaikkein edullisin työläisille.

Nämä teollisuusunionien haaraosastot ovat myöskin vielä edelleen jaetut:

1. Työpajaosastoihin, niin että kunkin pajan työläiset kontrolloeraavat olosuhteita, jotka heitä suoranaisesti koskevat.

2. Kieli-osastoihin, niin että työläiset saavat johtaa asioitaan järjestössä sillä kielellä, mikä on heille kaikkein tutuinta.

3. Niissä laajoissa teollisuusyksiköissä, mitä johdetaan departementtien kautta, jaetaan departementit pienempiin osastoihin, saattaen siten union toiminnan yksinkertaisemmaksi ja käytännöllisemmäksi.

4. Missä teollisuus käsittää laajan paikallisen alueen, kuten esimerkiksi kaupungin johtavassa teollisuudessa, muodostetaan piiri-haaraosastoja, että työläiset voivat ottaa osaa union kokouksiin, tarvitsematta kulkea liian pitkiä matkoja.

5. Sen tähden, että jokaisessa määrättyssä teollisuuskeskuksessa vallitsisi täydellinen teollisuus solidaariteetti työläisten kesken ja kunkin eri teollisuuden työläisten kesken, muodostetaan **Teollisuus-piiri-neuvosto**, johon valitaan edustajat kaikista teollisuusunionista ja haaraosastoista, jotka

toimivat siinä piirissä ja neuvoston toiminnan kautta pidetään yhdistettyä toimintaa yllä läpi koko piirin.

PAIKALLISOSASTOJEN JA ALAOSASTOJEN TEHTÄVÄT

Työpaja ja kieliosastot ja departementti sekä piirien alaosastot toimivat työnantajien kanssa ainoastaan teollisuus haaraosaston tai teollisuusunionin kautta. Täten, kun työläiset kussakin osastossa määräävät olosuhteita, jotka heitä suoranaisesti koskevat, toimivat he sopusoinnussa kaikkien työläisten kanssa teollisuudessa, teollisuus haaraosaston ja union välityksellä.

Kun englanninkielen taito tulee yleisemmäksi, niin kielijärjestöt häviävät. Koneteollisuuden kehitys myöskin hävittää säännöllisesti haaraosastoja, jotka perustuvat teknilliselle tiedolle tai taidolle.

Teollisuuden kontrollin ja omistuksen lakkaamaton kehittyminen ja keskittyminen, johtaa samanlaiseen keskittymiseen useissa teollisuusunionissa ja teollisuusosastoissa. Tällä tarkotetaan, että järjestö noudattaa aina ajan vaatimuksia ja jakaa tasapuolisesti apukeinoja, joiden avulla ja kautta järjestyneet työläiset voivat määrätä ravinnon, suojan, vaatetuksen, kasvatuksen sekä huvituksen työläisten tarpeita tyydyttävällä tavalla.

JÄRJESTÖN HALLINTO

Teollisuusunionioilla on täydellinen kontrollivalta omiin asioihinsa nähden; valitsevat omat virkaili-

jansa; päättää niiden palkasta ja myöskin siitä, miten paljon union veromerkeistä peritään jäseniltä. Pääjärjestö ei kuitenkaan salli yhdenkään unionin peria enempi kuin \$1 kuukaudessa jäsenverona ja \$5 sisäänkirjotusmaksuna.

Jokaisen teollisuusunionin haaraosasto valitsee edustajan tai edustajat paikallisen teollisuusunionin toimeenpanevaan komiteaan. Tämä keskuskomitea on teollisuusunionin hallitseva runko. Teollisuus haaraosastojen toimihenkilöt muodostuvat seuraavista virkailijoista: kirjuri, rahastonhoitaja, puheenjohtaja sekä luottomiehet—trustiisit.

Teollisuusunionin virkailijat muodostaa kirjuri ja rahastonhoitaja, puheenjohtaja sekä luottomiehet.

Jokainen teollisuusunionio ja teollisuus-haaraosasto määrätystä piiristään valitsee edustajan tai edustajat piirineuvostoon. Piirineuvostolla on virkailijoina kirjuri, rahastonhoitaja ja luottomiehet. Piirineuvoston virkailijat valitsee neuvoston edustajat.

Kaikki virkailijat paikallisosastoissa valitaan yleisäänestyksellä, johon kaikki jäsenet ottavat osaa, patsi eivät ne, jotka kuuluvat piirineuvostoon.

Suhteellinen edustus-oikeus ei ole voimassa haaraosastojen ja piirineuvostojen edustajiin nähden. Jokaisella haaraosastolla ja paikallisosastolla on sama määrä edustajia. Jokainen edustaja omaa yhden äänen.

Teollisuusunionit pitävät vuotuisen konventsio-
nit. Edustajat jokaisesta union teollisuusosastosta
antavat äänensä, jotka perustuvat heidän edusta-
mansa teollisuushaaraosaston jäsenmäärälle.

Teollisuusunionit nimittävät virkailijaehdokkaat
konventionissa ja kolme ehdokkaista, jotka saavat
suurimman äänimäärän, asetetaan kaikkien jäse-
nien äänestettäväksi virkailijain lopullisessa va-
linnassa.

Teollisuusunionioiden virkailijat muodostaa kir-
juri, rahastonhoitaja, sekä toimeenpaneva komitea.
Jokainen teollisuusunio valitsee edustajia siihen
tepartementtiin mihin se kuuluu. Samaa tapaa
noudatetaan edustajien kuin virkailijainkin valin-
nassa.

Teollisuustepartementit pitävät konventionia
ja nimittävät ehdokkaat, jotka valitaan yleiskon-
ventioniin. Yleiskonventionin edustajat nimittävät
yleisjärjestön virkailijaehdokkaat, jotka ovat ylei-
nen kirjuri-rahastonhoitaja ja yleinen järjestäjä.
Nämä yleisvirkailijat valitaan koko järjestön
äänestyksellä.

Yleinen toimeenpanevakomitea on kokoonpan-
tu yhdestä jokaisen teollisuustepartementin jäse-
nestä, jonka valitsee sen tepartementin jäsenistö.

Yleisiä konventionia pidetään nykyään kerta
vuodessa.

Sääntö, jonka mukaan lasketaan kunkin jär-
jestön eri osaston virkailijain palkat on se, että

niille virkailijoille, joita ehdottomasti tarvitaan,
maksetaan palveluksessa ollessaan sama palkka,
minkä he ovat saaneet siinä teollisuudessa, missä he
ovat työskennelleet. Yleiskirjurin ja yleisorgani-
seeraajan palkka on \$100 kuukaudessa.

I. W. W. LIITON TAKTIKKA ELLI MENETTELYTAVAT

Vallankumouksellista järjestönä Industrial Workers of the World yrkkii käyttämään kaikkia ja jokaista menettelytapaa, mikä tuottaa toivottuja tuloksia vähimmällä ajan ja energian tuhlauksella. Käytettävät menettelytavat tuloksia tuottaakseen määrätään pääsääntöisesti järjestön voimakkautta. Kysymys oikeasta tai väärästä ei liikuta meitä.

Mitkään työnantajien kanssa tehdyt sopimukset eivät ole lopullisia. Kaikki rauha, niin kauvat kuin palkkajärjestelmä kestää, ei ole muuta kuin aseellinen välirauha. Jokaisessa suotuisassa tilaisuudessa uudistetaan taistelu teollisuuden yhä täydellisemmän kontrollin valtaamiseksi.

Sitä mukaa kun järjestö saavuttaa kontrollia teollisuuksissa ja tietoisuus voimastansa työläisten keskuudessa, kuinka se teollisuudessa oikein käytetään, tulee yleisemmäksi, niin pitkälle jatkuvat lakot tulevat olemaan vain muistoja menneisyydestä. Pitkälle jatkuva lakko edellyttää kelvotonta järjestöä tai sitä että lakko on tapahtunut ajalla.

Silloin kapitalisti voi parhaiten seisauttaa tehtaansa tai sitten molempia.

Tavallisten olosuhteiden vallitessa, ellei lakkoa voiteta neljästä kuuteen viikkoon käsittävän ajan sisällä, niin sitä ei voiteta pitempänäkään aikana. Trustituneessa teollisuudessa voi kapitalisti kestää paremmin lakon, joka kestää kuusi kuukautta, kuin hän voi kestää kuusi eri lakkoa, jotka tapahtuvat tämän saman ajan sisällä.

Ei yhdenkään järjestön osan sallita tehdä aikamääräistä sopimusta työnantajan kanssa. Missä lakkoja käytetään, koettaa se halvata kaikkia teollisuuden haaroja, mitä teollisuus käsittää, silloin kun kapitalisti vähimminkin kestää työn seisouttamista — kiireenä vuoden aikana ja silloin kun pikaisia tilauksia on täytettävänä.

Industrial Workers of the World väittää, että kapitalisti ei myönnä mitään, paitsi sen, mitä meillä on kykyä ottaa ja pitää järjestömme voimalla. Sentehden me emme halua sopimuksia kapitalistien kanssa.

Epäonnistuessamme pakottamaan myönnytyksiä kapitalisteilta lakon avulla, jatketaan työtä ja käytetään sapoteesia, pakottamaan kapitalisti myöntymään työläisten vaatimuksiin.

Koneteollisuuden edistys johtaa yhä suuremman työttömäinarmeijan kasvamiseen. Vastavai-kuttaakseen tähän pyrkivät i. w. w.:läiset lyhentämään työpäiviä ja hidastuttamaan työnopeutta, täten pakottaen teollisuudessa käytettäväksi enempi ja enempi työläisiä.

Helpottaakseen järjestystyötä, kielletään I. W. W:ssä suuret sisäänkirjotus ja jäsenmaksut. Jotku vanhoista ammattiunioista vetävät \$25—\$250 sisäänkirjoitusmaksuina. Yksi unio, nimittäin Green Bottle Blowers Union—Vihreiden Pullojen Puhaltajain Unio vetää \$1,000 sisäänkirjotusmaksuna.

Lakon aikana työpaikat on tarkasti vartioituna ja kaikki toimenpiteet käytetään kapitalisteja vastaan ehkäisemään työläisten saantia työpajoihin. Kaikki tarpeet estetään pääsemästä lakonalaisiin työpajoihin. Kaikki lähetykset kielletään, lähetetään väriin paikkoihin, viivytetään tai, jos mahdollista, kadotetaan. Lakonrikkurit myöskin eristetään järjestön kaikella voimalla. Hallituksen väliintulo kostetaan avoimella määräysten rikkomisella, menemällä vankilaan joukottain, aiheuttamalla kustannuksia veronmaksajille, — joka ei ole muuta kuin toinen nimi kapitalistiluokalle. Lyhyesti sanottuna I. W. W. kantaa taistelevan "suoran toiminnan" menettelytapoja edistyäksemme täydessä voimamme laajuudessa.

Nykyään on järjestöllä kaikkiaan neljätoista omaa sanomalehteä. 12 viikkolehteä ja 2 kaksikokkuukaudessa ilmestyvää seuraavilla kielillä: Englanninkielellä 3 ja yksi kullakin seuraavista kielistä: ranskan, italian, espanjan, portugalil., venäjän, puolan, slaavilaisten, liettual., unkaril., ruotsal. ja juutalaisten kielellä. Espanjalainen viikkolehti ja italialainen viikkolehti ovat yhteistoiminnassa järjestön kanssa. Yksi venäläinen viikkolehti ja yksi englanninkielinen julkaisu ovat sympaattisia

ja suomalainen päivälehti (Teollisuustyöläinen) ajaa kiinteästi esipuheessamme esitettyjä periaatteita.

Yleisjärjestö kustantaa lentolehtisiä ja kirjasia aika-ajottain ja pyrkii lisäämään ja laajentamaan kasvatusopillista kirjallisuutta kaikille kielille, niin nopeaan kuin yleisjärjestön varat myöten antaa. Uniot ja niiden teollisuushaaraosastot pitävät kehittäviä kokouksia haaleissaan ja kaupoissa, teollisuuskeskuksissa. Lukutupia ja huoneita pitävät yllä kaikki suurimmat haaraosastot. Vallankumouksellista kirjallisuutta pidetään varastossa.

Erikoisia työpajakokouksia pidetään määrättyjen teollisuusalojen järjestämiseksi.

I. W. W:N TAISTELUT

1906 määrättiin 8-tunnin päivä hotelli ja ravintolapalvelijoille Goldfieldissä Nevadan valtiossa.

Samana vuonna peltimetallityöläiset hävisivät lakkonsa Youngstownissa, Ohiossa siksi, että American Federation of Labor täytti skäppeillään lakkolaisten paikat. V. 1907 lakkoutuivat Skowhegan, Mainen valtion kutomatehtaiden työläiset 3,000 käsittävänä joukkona siksi, että järjestön toimivia jäseniä erotettiin työstä. Lakko kesti neljä viikkoa ja päättyi täydelliseen voittoon, lakkolaiset saaden parannuksia olosuhteisiinsa. John Golden, A. F. of L. liittoon kuuluvan United Textile Workers union presidentti koetti murskata tätä lakkoa, hankkimalla lakonrikkureita.

Portlandissa, Ore., käsitti sahamyllytyöläisten lakko 3,000 työläistä, jotka vaativat 9 tunnin työpäivää ja palkanylennystä \$1.75—\$2.50 päivältä. Harvinaisen, kaikenlaisen työnkysynnän vallitessa siinä piirissä silloin, harkkivat suurin osa lakkolaisista työtä muualta ja lakko päättyi noin kuuden viikon kuluttua. Sahamyllytyhtiöt joutuivat kärsimään paljon kuukausiräätä ja olivat pakotetut kohottamaan epäsuorasti palkkaa ja parantamaan työläisten olosuhteita. Tämä lakko antoi suuren sysäyksen I. W. W:n agitationille Yhdysvaltain länsiosassa.

Bridgeportissa, Conn. oli 1,200 putkimyllytyöläistä lakossa. Tämä lakko menetettiin A. F. of Laborin lakonrikkuritaktiikan takia.

Samana vuonna olivat 800 silkkimyllytyöläistä lakossa Lancasterissa Pennsylvaniassa. Tämä lakko menetettiin 1907 panikista johtuneen työnsulun kautta, joka alkoi vähän aikaa jälkeen päin kun lakko oli alkanut.

Maaliskuun 10 p. 1907 huhtik. 22 p. Western Federation of Miners ja I. W. W. liitto taistelivat olemassaolonsa puolesta Goldfieldissä, Nevadassa (ja niiden olosuhteiden puolesta, jotka ne olivat siellä saaneet aikaan) yhdistyneitä kaivostenomistajien, liikemiesien sekä A. F. of Labor voimia vastaan. Tämä avonainen taistelu kompromiseerattiin F. W. of Miners liiton yleisvirkaillijain petoksen takia. Taistelua jatkettiin lakkaamatta huhtik. 22 päivästä syyskuuhun 1907, seurauksella, että kaikki menetetty alue, mikä kompromississa hävitettiin,

vallotettiin takasin ja A. F. of Laborin taistelun aikana hankkima rikkurilupakirja hävitettiin. Tämä lakko maksoi kapitalisteille yli \$100,000. W. F. of Miner liiton lakko alkoi lokak. 1907 panikin vallitessa ja hävitti järjestön kontrollin siinä piirissä.

I. W. W. liiton kontrollin aikana Goldfieldissä oli alin palkka kaikenlaisesta työstä \$4.50 päivältä ja kahdeksan tunnin työpäivä oli yleinen. Vaikutavimman tason, mitä yksikään työväenjärjestö on saavuttanut, saavutti I. W. W. ja W. F. M. Goldfieldissä Nev. Työnantajien luokse ei koskaan lähetetty minkäänlaisia komiteoita. Unionit hyväksyivät palkkataksat ja jäsjestivät työtunnit. Kirjuri kiinnitti saman unionin haalin ulkoseinällä olevaan ilmoitustauluun ja se oli LAKI. Kapitalistien täytyi tulla tapaamaan unionien komiteoita.

Alkaen helmäkuussa 1909 McKee Rocks'issa, Pa., antautuivat 8,000 Pressed Steel Car Companyn työläistä, käsittäen kaikkiaan kuuttatoista eri kansallisuutta, tärkeimpään taisteluun, mihin I. W. W. oli ottanut osaa siihen mennessä. Lakko kesti yksitoista viikkoa. Kuten tavallisesti, uudistivat kapitalistit Pennsylvanian Valtion Ratsupoliisien, jotka tunnetaan Amerikan Kasakka-nimellä, käyttämisen, pelottaakseen lakkolaisia ja ahdistakseen heidät jälleen työhön. Tämä kasakkajoukko on valittu joukkue heittiöitä, otettu palvelukseen sen perusteella, kuinka hyvin voivat käyttää ampumataita. Jokainen lakko Pennsylvaniassa, tämän kasakkarykmentin perustamisen jälkeen on rikottu

tai murrettu näiden avulla. Heidän toimestaan on miehiä, naisia ja lapsia tapettu ja raakamaisesti kohdeltu ilman rangaistusta. Heidän saavuttuaan McKee Rocksien alueelle, seurasi samanlainen tavallinen raakuuden harjottaminen. Viimein yksi kasakoista tappoi lakkolaisen. Sen jälkeen lähetti lakkokomitea nootin kasakkain komentajalle, että "jokaisesta lakkolaisesta, jonka kasakat tappavat tai loukkaavat, vaaditaan vastapainoksi kasakan henki. Ja että he eivät ensinkään välitä, mikä kasakka maksaa rikoksen, vaan että henki hengestullaan vaatimaan." Lakkolaiset pitivät sanansa. Seuraavassa ratsupoliisien hyökkäyksessä tapettiin muutamia kasakoita ja useita haavotettiin. Kasakat karkotettiin kaduilta yhtiön laitosten sisään. Yhtä monta lakkolaista tapettiin ja noin 50 haavotui taistelussa. Tämä lopetti tappamisen kahden puolen, lopuksi lakon ajaksi. Sillä ensikerran olemassaolonsa aikana "kesytettiin" kasakat. McKee Rocksien lakko päättyi lakkolaisten täydelliseen voittoon.

Marraskuun 2 p. 1909 alkoi kaupungin hallitus Spokaneessa, Wash. vangita I. W. W. liiton puhujia lakkokokousten pitämisestä. Paikallisosastot siellä päin päättivät taistella kaupunkia vastaan ja pakottivat sen myöntämään järjestölle kokous- ja puheoikeuden kaduilla. Taistelu kesti maaliskuun alkuun saakka seuraavana vuonna ja päättyi siihen, että kaupunki oli pakotettu laatimaan lain, joka salli kaduilla puhumisen. Yli 500 miestä ja naista meni vankilaan puhevapaustaistelun aikana.

200 menivät nälkälakkoon, joka kesti 11—13 päivää ja sitten olivat vedellä ja leivällä 30 :stä 45 :teen päivään; saaden kaksi aunssia leipää päivässä. Neljä jäsentä menettivät henkensä tässä taistelussa saamansa kohtelun takia.

Monta muuta puhevapaustaistelua on tapahtunut Spokaneen taistelun jälkeen, joista yksi kaikkein törkein Fresnoissa, Cal. Siellä viranomaiset kapitalistien kanssa liittoutuneina koettivat ehkäistä I. W. W. liiton agitationia, joka oli kohdistettu San Joaquin laaksossa; Californian hedelmävyöhykkeessä, oleville tuhansille ammatittomille työläisille. Katukokoukset estettiin Fresnoissa. I. W. W. läiset panivat käytäntöön suoran toiminnan taktiikan ja täyttivät kaupungin vankilat vangituilla katupuhujilla. Taistelu kesti neljä kuukautta ja yli 100 jäsentä oli vankilassa kahdesta kolmeen kuukauteen. Vangitut jäsenet **kieltäytyivät palkkaamasta lakimiehiä** ja käsittelivät omat juttunsa tuomiolaitoksissa tai käyttivät joitakin järjestönsä jäseniä "lakimiehinään". Viimein Fresnoon ulkopuolella olevat järjestöt ottivat taisteluun tarmokkaasti kiinni ja järjestivät liikkeen "**Californian valtaamiseksi**". Tämän suunnitelman mukaan läksivät puhevapaustaistelujoukkueet marssimaan Fresnoon: Portlandista, Spokanesta, Denveristä, St. Louisista ja muista osista, jonkatähden Fresnoon viranomaiset päättivät että he ovat saaneet kyllicksi ja antautuivat. Puhevapaus palautettiin täydellisesti Fresnoon ja koskaan sen jälkeen ei I. W. W:tä ole siellä häiritty.

Neljä kuukautta kestävä kenkätyöläisten lakko puhkesi Brooklynnissa, New Yorkissa talvella 1911. Tämä lakko oli äärimmäisen kireää kahden puolen ja päättyi olosuhteiden parantamiseen joittenkin työpajojen työläisille.

JOITAKIN V. 1912 LAKKOJA

Tämän otsikon alla olevat kaikki vetoomukset paikallisiin ja kansallisiin teollisuusunioniin perustuvat niille termeille (nimityksille) ja perusteille, mitä peruslaki käsitti ennen liiton kymmenettä konventionia 1916. Industrial Workers of the World liitto, ollen niin laaja kuin teollisuuskin ja toimien työläisten keskuudessa teollisuudessa, pikemmin kuin yksistään paikallispiireissä, jätettiin sanat PAIKALLINEN ja KANSALLINEN sopimattomina pois ja täten poistettiin kaikki rajoitukset, jotka mahdollisesti tuollaisten termien käyttämisestä ovat ihanteillemme aiheutuneet.

W. D. H.

Electrical Supply Workers paikallinen osasto No. 10 Fremontissa, Ohiossa, oli lakossa, lakko käsittäen 30 miestä. Menetettiin sentähden, ettei sitä laajennettu ja sulettu työpajaa.

Textile & Shoe Workers union no. 169 Haverhill'issä, Mass. Kaksi lakkoa käsittäen 572 jäsentä. Kesti seitsemän viikkoa kaikkiaan. Molemmat lakot menestyksellisiä. Kuusikymmentä jäsentä vangittiin ja niistä 15 tuomittiin vankilaan yhdestä neljään kuukauteen.

Clothing Workers paikallinen unio no. 194 Seattlella, Wash. Kymmenen pientä lakkoa, jotka kestivät muutamista tunneista kahteen kuukauteen. Kaikki lakot menestyksellisiä lukuunottamatta yhtä. Viisitoista vangittiin, yksi tuomittiin, kahta

jäsentä pidettiin vankilassa yhdeksän viikkoa karkottamisuhan alaisina, viimein heidät kuitenkin vapautettiin. Lakossa olleiden työläisten lukumäärää ei ole tarkemmin ilmoitettu.

Railroad Construction Workers, Prince Rupert, B. C. paikallisunionilla no. 326 oli kaksi lakkoa, jotka molemmat olivat menestyksellisiä; ottaen niihin osaa 2,350 työläistä; kaksitoista jäsentä vangittiin, jotka kaikki tuomittiin ja lähetettiin vankilaan kuudesta kuukaudesta kolmeen vuoteen. Tämä csasto myöskin avusti järjestymättömien työläisten lakon voittamista Shenna Crossing'issa.

Railroad Construction Workers unionilla no. 327 Lyttonissa, B. C. oli yksi lakko, joka kesti seitsemän kuukautta; käsittäen 5,000 jäsentä ;300 vangittiin; 200 tuomittiin ja lähetettiin vankilaan yhdestä kuuteen kuukauteen. Tämä lakko lopetettiin osaston taholta sentähden, ettei kyetty pitämään rautatielinjaa lakkotilassa. Urakoitsijat kuitenkin olivat pakotettuja parantamaan palkkoja sekä olosuhteita. Järjestämistä jatketaan siellä taaskin uudelleen.

National Industrial Union of Forest & Lumber Workers unionilla oli kaksi lakkoa, joihin otti osaa seitsemän paikallisosastoa ja 7,000 jäsentä. Yksi lakko kesti kaksi kuukautta ja toinen kolme viikkoa. Vangittujen jäsenien lukumäärästä ei ole tilastoja, mutta oli niitä useita satoja. Kolme jäsentä tuomittiin ja lähetettiin vankilaan yhdestä kolmeen kuukauteen. Lakot olivat täydellisesti menestyksellisiä kohottaen palkkoja siinä teolli-

suudessa. Puutavaratyöläisten järjestämisen ulottaminen etelän puutavarakeskuksiin edellyttää riitaa kapitalistiluokan kanssa siinä osassa maata, missä työnantajat ovat pitäneet voittamattomina valtaa hallussaan siitä saakka kun Amerikan manner ensi kertaa asutettiin. Järjestäjien päälle hyökätään ja heitä tappavat asetetut teollisuusloordiin hurtat. Kapitalistiluokan tahto on sen maan osan laki.

Avonaisen valtamaantiellä kokoontuneen kokouksen kimppuun, jota pidettiin Grabowassa, Lousianassa heinäk. 7 p. 1912 hyökkäsivät väjyksissä olleet Galloway Lumber Co. hurtat. Kolme miestä tapettiin ja neljäkymmentä haavotettiin. Tämän hyökkäyksen jälkeen vangittiin eteläisen piirijärjestön presidentti A. L. Emerson ja 64 jäsentä ja heidät pidätettiin kuulustelua varten syytettynä salaliittoutumisesta tarkoituksella murhata. Emerson ja yhdeksän jäsentä tutkittiin ja vapautettiin huolimatta myllyjen omistajien ja puutavarayhtiöiden yrityksistä raahata heidät kuritushuoneeseen tai hirsipuuhun. Kaikki muut vapautettiin vankeudesta ilman kuulustelua.

Textile Workers paikallisella uniolla no. 436 Lowell'issa, Mass. oli kaksi lakkoa, joista toinen voitettiin ja toinen hävittiin; 18,000 otti osaa lakoihin. Lakossa vangittujen lukumäärä 26, jotka kaikki tuomittiin ja lähetettiin vankilaan yhdestä kuuteen viikkoon.

Bostonin, Mass., Piano Workers uniolla no. 557 oli yksi lakko, johon otti osaa 200 jäsentä. Lakko kesti viisi viikkoa ja hävittiin.

Textile Workers uniolla no. 20 Lawrenceessa, Mass. oli viisi lakkoa käsittäen 29,000 työläistä; 333 vangittiin, joista 320 tuomittiin ja sakotettiin \$100 alaskäsin ja yksi vuosi vankilaa. Useimmat näistä jutuista kuitenkin sovittiin nimellisellä sakolla, kun jutut vedottiin korkeampiin oikeuksiin. (Lawrencen mahtavan lakon yksityiskohtia ja tapauksia ja siitä johtunutta Ettor-Giovanitti juttua, katso Justus Ebertin kirjasta: "Trial of a New Society".)

Textile Workers, New Bedford, Mass., union no. 157 työnsulku, joka käsitti 13,000 jäsentä. Vangittujen lukumäärää ei tiedetä.

Ylläolevien lisäksi oli vielä useita pienempiä lakkoja, mutta niihin osaa ottaneet osastot ja jäsenet eivät ole lähettäneet niistä yksityiskohtaisia tietoja päävirastoon, joten emme voi niistä antaa tarkempaa selostusta.

Arvio siitä rahasta, mikä käytettiin avustukseen ja muihin satunnaisiin menoihin lakkojen käsittelyssä kuluneena vuotena osottaa, että \$101,504.05 käytettiin lakkojen yhteydessä joihin otti osaa kaikkiaan 75,152 lakkolaista ja heidän perheittäin, kestäen 74 viikkoa pitkän aikajakson kaikkiaan. Tämän aikajakson ajalla vangittujen lukumäärä on kaikkiaan 1,446 ja niistä 577 tuomittiin.

I. W. W. NYKYÄÄN

Järjestö tähän päivään mennessä (tammik. 1917) käsittää kuusi teollisuus uniota: (Meriliikkeen työläiset, Metalli ja Konetyöläiset, Maanviljelystyöläiset, Rautamainarit, Lumberityöläiset ja Rautatietyöläiset) Marine Transport Workers; Metal & Machine Workers, Agricultural Workers, Iron Miners, Lumber Workers ja Railway Workers, joilla on 50(?) haaraosastoa ja 200(?) unioa muissa teollisuuksissa 100 (?) reksoyttiunion kanssa, jotka ovat suoranaisesti pääjärjestön kanssa yhteydessä.

Jäsenistö tänä päivänä muodostuu hyvin suurelta osalta ammatittomasta työväestöstä. Suurin enemmistö jäsenistä on nykyään seuraavilla teollisuusaloilla: kutoma, teräs, puutavara, kaivos, maanviljelys ja rautateiden rakennus ja meriliikenne teollisuus alalla. Enemmistö näistä työläisistä — lukuunottamatta kutomateollisuutta — liikkuvat paikasta paikkaan seuraten eri työaloja vuoden aikojen, sesonkien mukaan. He eivät sentähden ole kuukausimääriin kosketuksessa järjestön kanssa. Järjestön täysin maksaneiden jäsenten lukumäärä nykyään on 60,000(?). Niistä syistä johtuneena, joista ylempänä mainitaan on tämä osa jäsenistöstä niitä, jotka pitävät itsensä kirjoissa jatkuvasti täysin maksettuina. Pääkonttorista on kuitenkin annettu ulos 300,000 jäsenkorttia, joka on niiden työläisten lukumäärä, mitkä ovat järjestössä täysin ja osittain maksaneina.

Yleisesti käytettyä tapaa liioitella jäsenmäärää paljon todellisuutta suuremmaksi ei suosita I. W.

W. liitossa, sillä järjestö koettaa saada jäsenistön kaikissa heitä koskevissa kysymyksissä ottamaan asiat tosivalossa. On ehdottomasti tarpeellista, että he niin tekevät, jos he kykenevät punnitsemaan voimansa ja kykynsä, toteuttaakseen minkä aloittamansa suunnitelman tahansa.

Kuten nähdään, on järjestöllä ollut menneisyydessä lakkaamattomia taisteluita, joista ei suinkaan vähimmät ole olleet sisäisistä eripuraisuuksista syntyneitä taistelevien elementtien välisiä, monista eri motiiveista johtuneita.

Järjestön tulevaisuus tulee olemaan yksi suurimpia taisteluita. Me emme toisin haluaisi olevankaan. Sisäiset eripuraisuudet tulevat olemaan edessä tulevaisuudessa, samaten kuin menneisyydessäkin. Kapitalistiluokka on täysin tietoinen siitä, että kaikkein tehokkain tapa heikentää vallankumouksellisen työväenjärjestön toimintaa, on pitää se levottomana sisäisten riitaisuuksien takia.

Kun jäsenistö saavuttaa kokemuksia todellisten luokkansa taisteluiden kanssa kosketukseen jouduttuaan, oppivat he tuntemaan toinen toisensa ja sisäiset riidat katoavat. Sitten tämä kapitalistien käsissä oleva ase tulee voimattomaksi, siksi että jäsenistö kieltäytyy hajaantumasta siellä, missä heidän luokkaetunsa ovat kysymyksessä.

Tulevaisuus kuuluu I. W. W. liitolle. Korkeasti oppineen ammattilaisen päivät ovat kuluneet. Koneteollisuus on tehnyt ammatittoman työläisen päätekijäksi teollisuudessa. Nykyisten teollisuus olosuhteiden vallitessa, eivät työläiset voi

enää toimia vähäisenkään menestyksen toivossa, pieninä ryhminä. Heidän täytyy järjestyä ja toimia luokkana.

Me katselemme tulevaisuuteen käsin, aikoihin, jolloin järjestyneet proletaarit kokoontuvat unioissaan yli maailman ja päättävät: "miten kauvan he tulevat tekemään työtä ja miten paljon tuottamaan rikkaudesta he antavat kapitalisteille".

Teollisuusunion Manifesti

TEOLLISUUSUNION MANIFESTI

jonka industrialistiset unionistit laativat tammik. 2, 3 ja 4 päivä 1905 Chicagossa pitämässään konferenssissa.

“Yhteiskunnalliset suhteet ja yhteenliittyneet ihmisryhmykset ovat vain heijastusta konetekniikan kehityksestä ja taloudellisista oloista. Nykyaajan teollisuuden suurilmiöinä ovat: inhimillisen taitavuuden syrjäyttäminen koneitten tieltä sekä varallisuuden tuottamiseen ja jakoon tarvittavien välineitten omistuksen keskittymisestä johtuva kapitalistien vallan kasvu.

“Näiden tosiasiain vuoksi ovat sekä ammattieroavaisuudet työläisten keskuudessa että kilpailu kapitalistien keskuudessa yhtärintaa häviämässä.

“Koneet ovat hävittäneet työläisiltä ammattirajat ja pakottaneet kaikista työläisistä tulemaan yleensä samanarvoisia koneiden palvelijoita. Alituisesti uusien koneitten käytäntöön asettaminen vähemmän tuottavien tilalle, poistaa kokonaisia ammattialoja ja viskaa yhä suurempia työläisjoukkoja aina lisääntyvään ammattitaidottomien työtömien kurjaan armeijaan. Kun koneteollisuuden edistys anastaa työläisen työpaikan ja hänen työ-

taitonsa, niin kapitalistien ei tarvitse käyttää työläisiä muulloin kuin niinä lyhyinä aikoina, jolloin työläisen lihakset ja hermosto voivat mancoflisimman nopeasti toimia. Mutta siitä hetkestä alkaen, kun työläinen ei enää voi tuottaa korkeinta voittomäärää, viskataan hän ulos tuotannon palveluksesta yhdessä vanhentuneiden koneiden kanssa ja pakotetaan nääntymään puutteeseen. Suora viiva on vedetty ja ikäraja määrätty eroittamaan niitä suhteita, mitkä vallitsevat tässä maailmassa monopoli-seerattujen etujen ja elämäntarpeitten puutteessa nälkäkuolemaan tuomittujen välillä.

Työläiset eroitettuina maasta ja tuotantovälineistä sekä ammattitaidon hävitessä, vajoovat suureen palkkaorjien joukkoon. Työläinen näkee taloudellisen kehityksen murtavan hänen ammattitaitoonsa perustuvan vastustusvoiman. Hänen työpalkkansa alituisesti alenee, työpäivät pitenevät ja kapitalistien kontroleeraamien elintarpeiden hinnat kohoavat. Voiton kiskoajat puristavat työläisen yhä ahtaampaan ja ahtaampaan asemaan ja lopulta hävittävät hänen kotinsakin. Tällaisessa avuttomassa tilassa pakotetaan työläinen alistumaan kaikkiin niihin nöyryyttäviin oloihin, mitkä työnantaja haluaa määrätä. Hänen täytyy alistua tarkemman ruumiillisen ja henkisen tutkinnon alaiseksi kuin konsanaan kahleorja, joka myytiin huutokaupalla. Työläisiä ei enää niinkään paljoa luokitella ammattittain, kuin senmukaisesti, minkä koneen ääreen he ovat kulloinkin sopivimpia. Tällaisia lajitteluja ei tehdä siksi, että työläisten ammattitaito edustaisi

heidän omia etujaan, vaan siksi, että työnantajat saavat työläiset keskenään kilpailemaan ja kiihottamaan työnopeutta, jotta kapitalismin tyrannimainen hallitus näyttäisi lievemältä keinotekkoisten eroavaisuuksien valossa

“Ja samalla aikaa kun työläisten keskuudessa yritetään elähyttää näitä hävinneitä eroavaisuuksia, sovelluttavat kapitalistit itsensä taitavasti uusien olojen mukaisesti. Kapitalistit jättävät pois keskinäiset ristiriitaisuutensa ja keskittävät yhteisen rintamansa työläisiä vastaan. Liittyneinä omiin yhdistyksiinsä, käyttävät he raakaa väkivaltaa, tuomiolaitoksia, estetuomioita ja sotalaitoksia apunaan vastarinnassaan. Tai kun muut menettelytavat näyttävät edullisemmilta, niin työnantajat käyttävät järjestöjensä käytyreitä pimittämässä niiden silmiä, joita he haluavat hallita ja riistää. Molemmilla menettelytavoilla onnistuvat kapitalistit pettämään työläisiä ja synnyttämään epäsovua heidän keskuuteensa.

“Työnantajat järjestyvät taistelurintamaan koneiden kehityksen ja teollisuuden keskittymisen mukaisesti, kun samalla aikaa työläisten taistelujärjestöt perustuvat vielä vanhentuneisiin ammattieroavaisuuksiin. Ennen käydyt taistelut ovat selviä esimerkkejä meille tästä. Kutomotyöläiset Philadelphiassa, Lowellissa ja Fall Riverissä, teurastajat Chicagossa ja mekanikot Santa Feessä, ovat joutuneet palaamaan entiseen orjuuteen työläistovereidensa kannatuksen ja solitaarisuuden puutteessa ja kauan ankaraa taistelua käyneet Co-

loradon kaivostyöläiset saivat taistella epätoivoisesti ilman vaikutusvaltaista teollisella taistelukentällä tarvittavaa yhteyttä ja solitaarisuuden apua. Se todistaa, miten avuttomia työläiset ovat nykyisessä järjestömuodossaan.

“Tämä turmeltunut järjestelmä ei tarjoa mitään parannuksia eikä sovitusta. Ei ole hopeista hohdetta niissä tummissa pilvissä, jotka raskaana lepäävät maailman työläisten päällä.

“Tämä järjestelmä tarjoaa ainoastaan jatkuvaa taistelua palkkaorjuuden huojentamiseksi. Nykyinen järjestelmä on sokea sellaisen yhteiskunnan vaatimuksille, missä vallitsisi täydellinen taloudellinen tasa-arvoisuus ja missä ei olisi palkkaorjuutta eikä riistoa, vaan järjestys sellainen, että työläiset omistaisivat tuotantovälineet ja nauttisivat työnsä tuottamista tuloksista.

“Nykyiset työläisten järjestöjen välillä olevat ristiriitaisuudet hajoittavat heidät hajanaisiksi ryhmiksi, tehden heistä heikkoja taistelijoita taloudellisella arenalla.

“Ammatin ammatista erottaminen tekee teollisessa ja liike-elämässä ilmenevän solidarisuuden kokonaan mahdottomaksi.

“Union miehet ovat rikkureina unon mesten työpaikoissa; työläisten keskuudessa vallitseva viha antaa kapitalisteille hyvän tilaisuuden pitää työläisiä kurissa. Ja ammattikateus johtaa ammatimonopoliin perustamisyrityksiin.

“Korkeita sisäänkäsymaksuja järjestetään, jotka pakottavat työläiset jäämään pois uniosta

ja tulemaan rikkureiksi vasten tahtoaan. Ja ne työläiset, jotka ovat syystä tai toisesta joutuneet pois ammatistaan, joutuvat maksamaan sakkoja, kuin yrittävät yhtyä toisen alan ammattiunioon.

“Ammattijako pitää työläiset tietämättöminä poliittisistakin kysymyksistä ja siten jakaa heidän luokkansa myöskin äänestysuurnalla samaten kuin tehtaissa, työpajoissa ja kaivoksissakin.

“Ammattiunionit voivat myöskin olla ja ovat olleetkin työnantajien apuna monopoliin perustamisessa ja tavaroiden hintojen kohottamisessa. Yhtä osaa työläisistä käytetään täten huonontamaan toisten työläisten asemaa.

“Ammattijako ehkäisee luokkatietoisuuden kehittymistä työläisten keskuudessa, sillä se pitää yllä sopusointua kapitalistien, riistäjien ja riistettävien orjien välillä. Se edistää yhteistoimintaa porvareiden kanssa, joiden tarkoituksena on kapitalistisen järjestelmän säilyttäminen ja työläisten ehdoton riistäminen palkkaorjuuden perusteella.

“Entiset yritykset työläisten luokka-aseman parantamiseksi ovat epäonnistuneet siksi, että niiden tarkoituksena on ollut rajoitettu ja toiminta hajanaista.

Työväenluokkaa raijittavat kansainväliset epäkohdat voidaan poistaa ainoastaan kansainvälisellä työväenliikkeellä. Mutta sellainen työväenluokan liike on mahdoton, niinkauan kuin erilaisia ammatti- ja palkkasopimuksia tehdään työntekijöiden turvaamiseksi toisia samalla alalla työskenteleviä työläisiä vastaan, ja niin kauan kuin voimat tuhle-

taan turhanpäiväisiin valloitusrettelöihin unionin virkapaikoista, joilla edistetään ainoastaan ammattiliittojen virkailijoiden henkilökohtaista mainetta.

“Nykyisiä olosuhteita vastaava liike täytyy olla kaikki teollisuustuotannolliset alat käsittävä suuri teollisuusliitto, joka takaa ammatillisen itsehallinnon kullakin paikkakunnalla, teollisuustuotannollisen itsehallinnon kansainvälisesti ja työväenluokan itsehallinnon ja työväenluokan yhteyden yleisesti.

“Sen tulee perustua luokkataistelulle ja sen yleistä hallintoa on johdettava sillä ymmärryksellä, että kapitalistiluokan ja työväenluokan välillä oleva taistelu on leppymättömä taistelua tuotantokoneiston ja tuotteiden kontrolloeraamisesta.

“Sen tulee olla työväenluokan taloudellinen järjestö, ilman yhteyttä minkään poliittisen puolueen kanssa.

“Sen koko voima on yhteisesti jäsenistöön perustuva.

“Paikallisen, kansallisen ja yleisen hallinnon, johon sisältyvät sinetit, rapit, tunnusmerkit, pääsymaksut, jäsenverot ja muuttokortit, tulee olla kaikkialla yhtäläinen.

Kaikkien täytyy pysyä jäsenenä siinä paikallisessa, kansallisessa tai kansainvälisessä unionissa, joka käsittää sen teollisuusalan, missä he työskentelevät, mutta jäsenten viiosta toiseen muutto niin hyvin paikallisesti kuin kansainvälisestikin täytyy olla yleinen.

Työläiset, joilla on jäsenkortti ulkomaalaisesta järjestöstä, on otettava vapaasti sisään järjestössä.

Union keskushallinnon tulee kustantaa julkaisu, joka edustaa koko unionia ja sen periaatteita, minkä jokaisen jäsenen tulisi saada kaikilla teollisuusaloilla säännöllisesti aika ajottain.

Yleinen avustusrahoisto, johon kaikki jäsenet luovuttaisivat tasapuolisesti, tulisi perustaa järjestön yhteyteen ja pitää yllä.

Siis kaikki työläiset, jotka ovat yhtä mieltä esitettyjen periaatteiden kanssa, kokoontukoot Chicagossa 27 päivä kesäkuuta 1905, tarkoituksella perustaa työväenluokan taloudellinen järjestö tässä manifestissa esitetyille aloille.

Rek./työväenliike

Työläiset!

Kun kirjoitatte union yhteydessä johtuvista asioista, niin tässä on osoitteet:

Maanviljelystyöläisten Unio:

A. W. O. No. 400 (Agricultural Workers Union), Secretary, Forrest Edwards, Address Box 1776, Minneapolis, Minn., Headquarters Sykes Building.

Kaivostyöläisten Unio:

M. W. U. No. 490 (Mine Workers Union) Secretary Charles Jacobson, Address Box 372, Virginia, Minn. Headquarters, Socialist Opera.

Metsä- ja rautatietyöläiset voivat myöskin kirjoittaa Maanviljelystyöläisten osotteella.

MIGRAATIONINSTITUUTTI
MIGRATION INSTITUTE
INSTITUTE OF MIGRATION
P.O. Box 61, 00101
FINLAND
TEL. (+358-9) 231 0440
FAX (+358-9) 231 3400
www.migrationinstitute.fi

